

תאריך: 26.05.2009

בתשובה נא לציין: 48117, 58005

לכבוד:
מר יואל נווה
מנכ"ל
חברת בנק הדואר בע"מ
רח' יפו 217, 91999
ירושלים

בפקס: 02-6290379 ובדואר רשום

שלום רב,

הנדון: **בעיות בחשבונות בנק הדואר של אסירים ביטחוניים הכלואים בישראל**

1. אני מבקש לפנות אליך בדחיפות בנושא שבנדון, כלהלן.
2. מזה שנים ארוכות עוסק המוקד להגנת הפרט (להלן: **המוקד**) בשמירה על זכויותיהם של פלסטינים. בין היתר, מסייע המוקד לבני משפחה של אסירים פלסטינים הכלואים בבתי כלא בישראל, זאת בין השאר בתחום ביקורי משפחה ותנאי הכליאה. במסגרת עיסוקנו זה, נתקלנו לאחרונה בתופעה מטרידה, הקשורה בהתנהלות החברה בראשה אתה עומד, ועל-כן דורשת את התייחסותך וטיפולך הדחופים. אביא בקצרה את השתלשלות העניינים בנושא.
3. להווי ידוע, כי בין יתר הזכויות המוקנות בדין לאסירים הפלסטינים הכלואים בישראל, ישנה גם זכותם לגישה למרכז מכר בכלא, או קנטינה, שם ביכולתם לרכוש מגוון מוצרים, מעבר לבסיס הניתן להם על-ידי השב"ס. פקודת נציבות שירות בתי הסוהר 04.32.00, העוסקת בנושא, קובעת כי לכל אסיר יהיה חשבון קנטינה בבנק הדואר, בו ניתן יהיה להפקיד כל חודש 1,500 ₪ (כך בפקודה; בפועל, מתיר השב"ס לאסירים ביטחוניים 1,300 ₪). מכאן, שהחשבון בבנק הדואר הוא **על שם האסיר**, ומותר להפקיד **בכל חשבון** כזה סכום של 1,300 ₪ **בחודש**.
4. דא עקא, בתקופה האחרונה הגיעו אלינו תלונות בדבר טיפול מקומם של בנק הדואר בפונים פלסטינים, המבקשים להפקיד כספים בחשבונות הקנטינה של יקיריהם הכלואים.
5. כידוע, אין לפלסטינים תושבי השטחים גישה ישירה לסניפי בנק הדואר, ועל-כן הם נאלצים לשלוח שליחים, אזרחי ישראל ותושביה, על-מנת שיפקידו בשמם כספים בחשבונות הקנטינה של יקיריהם. כך, משפחתו של האסיר _____ אבו-דיה, ת"ז _____, מחברון, הכלוא בכלא רמון, ניסתה להפקיד במהלך חודש אפריל האחרון כסף בחשבון הקנטינה של יקירה (מספר _____), אולם, לא עלה בידה לעשות כן, מאחר ובסניף בנק

הדואר אשר ברח' צלאח אלדין בירושלים נאמר למפקיד כי "החשבון סגור". עניין זה עורר תמיהה, ועל-כן פנה המוקד לשב"ס על-מנת לברר את אמיתות המידע שנמסר בסניף בנק הדואר למפקיד.

6. והנה, ברור זה העלה שאלות רבות בנוגע לאופן הטיפול של בנק הדואר בחשבונות מן הסוג הנדון. מסתבר, כי סניפי בנק הדואר מגבילים, על דעת עצמם, וללא כל סימוכין בדין, את סכום ההפקדה לחשבונות הקנטינה לפי המפקיד, ולא לפי בעל החשבון עצמו. זו היתה הסיבה שבני משפחת אבו-דיה לא הצליחו להפקיד כסף בחשבון יקירם, למרות שלא עברו את רף 1,300 השקלים. הפקידים בסניף האמור סירבו לקבל את הכסף מהמפקיד, בתואנה שכבר הפקיד יותר כסף מהמותר באותו חודש.

7. ברי, כי כל המשפחות הפלסטיניות משתמשות בשירותיהם של שליחים בכדי להפקיד כספים, מאחר ו, כאמור, אין הם יכולים להגיע בעצמם לסניפים, הנמצאים בשטח ישראל. כך, ההגבלה החד-צדדית, אשר הוטלה באופן לא חוקי לכאורה על-ידי בנק הדואר, פוגעת בזכויותיהם של האסירים הפלסטינים ובני משפחותיהם.

8. מקרה נוסף שהגיע לידיעתנו הוא של משפחתו של האסיר _____ אבו-קנדיל, ת"ז _____, מג'נין, הכלוא בכלא גלבע. משפחתו ניסתה, ללא הועיל, להפקיד כסף בחשבון הקנטינה של יקירה, זאת באמצעות שליח אזרחי ישראל, אשר ניסה לבצע את ההפקדה בסניף בנק הדואר בסחנין. נאמר לו, שוב, כי אין באפשרותו לבצע את ההפקדה, זאת מאחר ו"עבר את ההגבלה המותרת לו".

9. כדי לסכם, לכאורה ניתן לקבוע כי יש כאן מספר הפרות של הדין: בנק הדואר עושה דין לעצמו, ומגביל חד-צדדית את סכום הכסף שיכול כל מפקיד להפקיד, במקום שההגבלה תתאם את הדין, ותהיה על כל בעל חשבון, קרי – האסיר; עצם הבקשה ממפקיד סכומים כה קטנים, של כמה מאות או אלפים בודדים של שקלים, להזדהות, אינה תואמת את הנחיות הבנק, אשר דורשות הזדהות רק בהפקדות של סכומים גבוהים הרבה יותר; התנהלות זו מביאה לפגיעה חמורה בזכויותיהם של האסירים הכלואים בישראל, ושל בני משפחותיהם, אשר הינם חסרי ישע לחלוטין, ונתונים לגחמות של פקידים הסניפים של בנק הדואר.

10. על-כן, הריני לבקש ממך להעביר לידינו את פירוט הנוהל הנוהג בבנק הדואר בעניין הנדון. כמו-כן, ראוי כי מדיניות זו תישקל מחדש, לאור חומרת הפגיעה אשר היא גורמת, כאמור, לאסירים ובני משפחותיהם.

11. לתשובתך המהירה בכתב אודה.

בכבוד רב,

דניאל שנהר, עו"ד

העתק:

המפקח על בנק הדואר במשרד התקשורת.